

ATATÜRK YANIMIZDA

Yıllardır parlayan bir ışık,
Yüreğimizdeki sıcaklık,
Bu topraklardan eksilmeyecek,
Yolumuzu çizdiğin aydınlık.

Yapraklar dökülürken kasımlarda,
Hüzünlü bir rüzgâr sokaklarda,
O olmasa da ilelebet yaşanacak,
Onun sevdası vatanımızda.

Atatürk, sevgimizde,
Ekmeğimizde, işimizde,
Biz çalıştıkça var olacak
Yaşayacak fikrimizde.

Funda Menekşe

ATA'M

10 Kasım'da yas tutuyorlar,
Üzüntü bize yakışır mı Ata'm?
Sana öldü diyorlar,
Fikirler hiç ölür mü Ata'm?

Kullandığım harflerimde,
Üzerimdeki elbisede,
Tarihimde, matematiğimde,
İzin hiç silinir mi Ata'm?

Kedere yer yok bizde,
Gurur duyuyoruz eserinle,
Vatanıma ve milletime,
Fedakârlığın unutulur mu Ata'm?

Funda Menekşe

ATATÜRK SINIFIMIZDA

Öğretmenim dedi ki;
Biz çok severmişiz misafiri.
Kim gelirse evimize,
Önüne serermişiz elimizdekini.
İstedim ki sınıfımıza,
Bilgi, eğitim yuvamıza,
Atatürk gelsin bir gün.
Sarılalım boynuna.
Öğretmenim duyunca bunu,
Çok memnun oldu.
Saçlarımı sevdi,
Okşadı gururumu.

Öğretmenim dedi ki,
“Atatürk zaten sınıfımızda,
Attığımız her adımda.
Siz çalışkan olduğunuzda,
Bilin ki Atatürk yanınızda.”
Artık her gün Atatürk,
Ders işliyor sınıfımızda.
Çalışkan, ahlâklı ve çağdaşsak,
Atatürk aramızda.

Funda Menekşe

ATATÜRK'ÜN YOLU

Atatürk'ün sesi,
Yankılanır sınıflarda.
Cumhuriyet öğretmenleri,
Atatürk olur kara tahta
başında.

Atatürk'ün nefesi,
Isıtır askerleri.
Türkiye'nin gençleri,
Atatürk olur vatan
toprağında.

Atatürk'ün bakışları,
Dolaşır fabrikaları.
İşçisi, esnafı, emekçisi,
Atatürk olur tezgâh
arkasında.

Atatürk'ün izleri,
Hiç silinir mi bu yurttan?
Atatürk'ü yaşatmak için,
Ayrılmayız yolundan.

Atatürk'ün aydınlık yolu,
İlim, fen ve bilimle dolu.
Ülkemi yükseltecek
Her zaman O'nun yolu.

Funda Menekşe

ATATÜRK'Ü TANIMAK

Her On Kasım sabahı
Tiz bir ses inletir hüzünlü sokakları
Saygı duruşunda süzülür yanaklardan
Yürekten akıp gelen minnet gözyaşları

Onu anlamak için önce tanınmalı
Her adımında vardı bir amacı
Her çocuk onun çalışkanlığından
Kendine bir ders çıkarmalı

On Kasım değildir yas zamanı
Öğrenmeli; hedeflerini, umutlarını
Ayrılmamalı onun aydınlık yolundan
Atatürk fikirleriyle yaşatılmalı

Funda Menekşe

BEN ATATÜRK'ÜM

Savaş meydanlarına at sırtında,
Trablusgarp, Çanakkale, Sakarya'da,
Vatanın her karış toprağında,
Cesaretimle ben, Atatürk'üm.

Çadırımda, hasta yatağımda,
Yahut yurdumdan çok uzaklarda,
Okumaktan bıkmadığım kitaplarımla,
Eğitim sevdamla ben, Atatürk'üm.

En umutsuz zamanlarda,
Pes etmeden inatla,
İleri görüşlülüğüm, dehamla,
Çalışkanlığımla ben, Atatürk'üm.

Türk çocuğuyum varlığımda,
Aldığım nefesle bu topraklarda,
O'nun izinde oluşumla,
Fikirleriyle ben Atatürk'üm.

Funda Menekşe

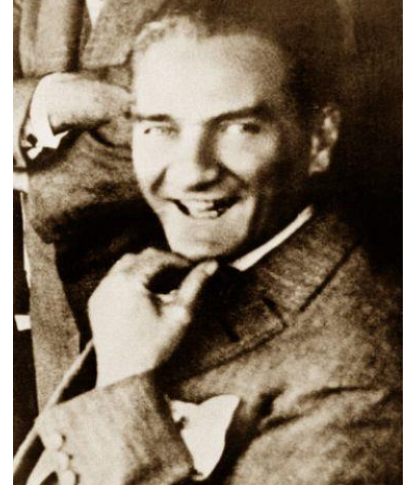
SENİ ÇOK SEVDİM

Ben seni hiç görmedim ama sevdim.
Altın saçlarını, mavi gözlerindeki bakışı,
Pelerinini savuruşunu, elini cebine atışını,
Vakur duruşunu değil sadece
Ben seni fikirlerinle sevdim.

Ellerinden tutmadan, gözlerine bakmadan,
Sesinden şarkılar dinlemeden sevdim.
Sevdim kara tahta başında yazdığın harfleri,
Haklarıma sahip çıkışını, kadına verdiği değeri,
Bu topraklar için dökülen alın terini sevdim.

Kalpağın başında, palton sırtında,
Geçen ömrünü savaş meydanlarında,
Uykusuz gecelerini okuma aşkıyla,
Ben seni, gülümsemendeki sıcaklığıyla,
En çok da vatan sevdanla sevdim.

Ben seni hiç görmedim ama...
Evimde, okulumda başarılarında,
Dünyaya karşı dimdik duruşumda,
Dalgalanan bayrağımda,
Okunan ezanımda sevdim.

İşçi tulumuyla fabrikalarda sevdim seni.
Hasat yaparken bereketli topraklarda,
Oy verirken sandık başlarında,
Bilimin, ilimin peşindeki çocuklarda,
Edirne'den Ardahan'a vatanımdaki izini sevdim.

Ben seni hiç görmedim.
Oturmadım masanda, yanı başında,
İçtiğin kahveye arkadaş olamadım hiç.
Ama resmini her gördüğümde,
Bana verdiğin ilhamı sevdim.

Tutunup her nasihatine, hatıralarına,
İnanıp bana gösterdiğin aydınlık yola,
Her çalışmamda seni anmayı,
Atatürk gibi düşünüp, Atatürk gibi yaşamayı,
Ben seni görmedim ama sen olmayı sevdim.

Funda Menekşe